

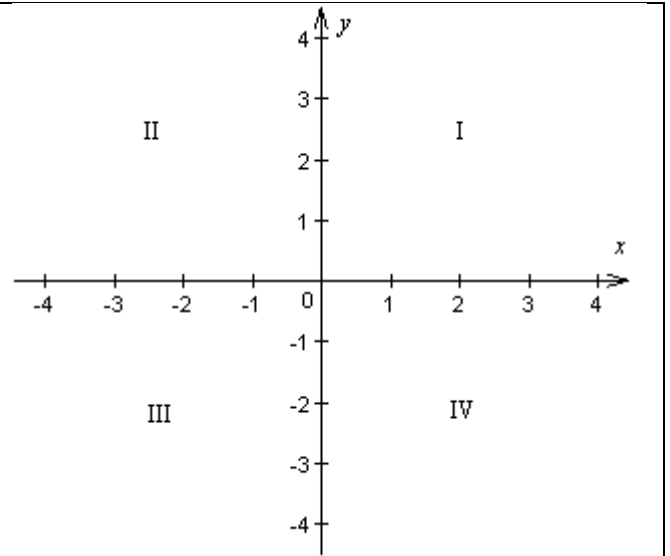
GEOMETRIA ANALITYCZNA

O GEOMETRII ANALITYCZNEJ

Geometria analityczna to dział geometrii zajmujący się badaniem własności figur geometrycznych metodami analitycznymi i algebraicznymi. Zamiast rozważać geometryczne aspekty figur rozwiązujemy układy równań, które opisują dane figury. Geometria analityczna bada przestrzeń euklidesową (w naszym przypadku dwuwymiarową) i własności jej podzbiorów. Zdefiniujemy podstawowe pojęcia geometrii analitycznej.

PROSTOKĄTNY UKŁAD WSPÓLRZĘDNYCH

Przez dowolny punkt (nazwiemy go punktem O) na płaszczyźnie poprowadźmy dwie wzajemnie prostopadłe osie liczbowe. Układ takich osi nazywamy **układem współrzędnych prostokątnych** na płaszczyźnie. Punkt przecięcia O osi nazywamy **początkiem układu współrzędnych**, a osie nazywamy **osiami współrzędnych**. Oś poziomą OX nazywamy **osią odciętych**, oś pionową OY nazywamy **osią rzędnych**. Inną nazwą jest układ kartezjański (od Kartezjusza, prekursora geometrii analitycznej). Osie dzielą płaszczyznę na cztery części zwane ćwiartkami, które numerujemy jak na rysunku.

WSPÓLRZĘDNE PUNKTU NA PŁASZCZYŹNIE

Każdemu punktowi P na płaszczyźnie możemy przyporządkować jednoznacznie parę liczb (x, y) , które nazywamy **współrzędnymi**. Aby określić współrzędne punktu na płaszczyźnie znajdujemy rzuty prostopadłe punktu P odpowiednio na osie OX i OY i odczytujemy liczby x i y , które tym rzutom odpowiadają. Para (x, y) jest parą uporządkowaną, jako pierwszą wyróżniamy oś OX , a jako drugą oś OY . Przyporządkowanie między punktami płaszczyzny i parami liczb (x, y) jest wzajemnie jednoznaczne. Punkt P mający współrzędne x i y zapisujemy $P = (x, y)$.

WEKTOR W UKŁADZIE WSPÓLRZĘDNYCH

Niech w układzie współrzędnych będą dane dwa punkty $A = (x_1, y_1)$ i $B = (x_2, y_2)$. **Wektorem** nazywamy uporządkowaną parę punktów. Pierwszy z nich nazywamy początkiem wektora, drugi zaś końcem wektora. Wektor o początku A i końcu B oznaczamy \overline{AB} . Liczby $x_2 - x_1$ i $y_2 - y_1$ nazywamy współrzędnymi wektora. Tak określony wektor zapisujemy w nawiasie kwadratowym.

$$\overline{AB} = [x_2 - x_1, y_2 - y_1]$$

Często wektory oznaczamy jedną małą literą, np. \vec{u}

wówczas $\vec{u} = [u_x, u_y]$, gdzie u_x, u_y współrzędne wektora \vec{u} .

Wektorem zerowym nazywamy wektor, którego początkiem i końcem jest ten sam punkt. Wektor zerowy ma obie współrzędne równe zero.

Wartość wektora to po prostu długość odcinka AB . Obliczamy ją ze wzoru:

$$|AB| = \sqrt{(x_2 - x_1)^2 + (y_2 - y_1)^2} \text{ lub } \vec{u} = \sqrt{u_x^2 + u_y^2}$$

Dwa wektory są **równe** jeżeli mają równe współrzędne.

Dwa wektory są **przeciwne** jeżeli ich współrzędne są liczbami przeciwnymi.

WYZNACZANIE ŚRODKA ODCINKA

Współrzędne punktu S będącego środkiem odcinka AB ; $A = (x_1, y_1)$ i $B = (x_2, y_2)$, wyznaczamy ze wzoru:

$$S = \left(\frac{x_1 + x_2}{2}, \frac{y_1 + y_2}{2} \right)$$

PROSTA, RÓWNANIE KIERUNKOWE, RÓWNANIE OGÓLNE

Pojęcie linii prostej jest intuicyjnie jasne, w klasycznej geometrii euklidesowej, prosta jest pojęciem pierwotnym, czyli takim, którego się nie definiuje. Można ją jednak interpretować za pomocą pojęć wykraczających poza geometrię, np. jako zbiór punktów spełniających pewne równanie. W geometrii analitycznej prostą określamy jako zbiór punktów spełniających pewne równanie liniowe. Równanie to można zapisać w różnej postaci.

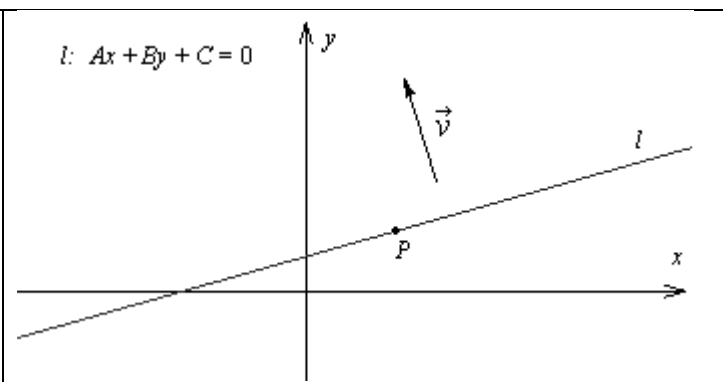
Równanie kierunkowe prostej

Jeśli prosta nie jest równoległa do osi OY , to równanie prostej można zapisać w tak zwanej postaci kierunkowej $y = ax + b$, gdzie a i b to liczby rzeczywiste. Liczbę a nazywany jest współczynnikiem kierunkowym prostej, ponieważ od niego zależy kąt nachylenia prostej do osi OX . Liczbę b , nazywany wyrazem wolnym, jest to rzędna punktu, w którym prosta przecina oś OY .

Równanie ogólne prostej

W prostokątnym układzie współrzędnych weźmy punkt $P = (x_1, y_1)$ i niezerowy wektor $\vec{v} = [A, B]$. Istnieje jedna i tylko jedna prosta l przechodząca przez punkt P i prostopadła do wektora \vec{v} , określona równaniem:

$$Ax + By + C = 0.$$

RÓWNOLEGŁOŚĆ I PROSTOPADŁOŚĆ PROSTYCH

Dwie proste k, l o równaniach kierunkowych

$$k: y = a_1x + b_1 \text{ i } l: y = a_2x + b_2$$

są równoległe, gdy:

$$a_1 = a_2$$

zaś prostopadłe, gdy:

$$a_1 \cdot a_2 = -1$$

Dwie proste k, l o równaniach ogólnych

$$k: A_1x + B_1y + C_1 = 0 \text{ i } l: A_2x + B_2y + C_2 = 0$$

są równoległe, gdy:

$$A_1B_2 - A_2B_1 = 0$$

zaś prostopadłe, gdy:

$$A_1A_2 + B_1B_2 = 0$$

ODLEGŁOŚĆ PUNKTU OD PROSTEJ

Odległość punktu $P(x_0, y_0)$ od prostej k o równaniu ogólnym: $Ax + By + C = 0$, dana jest wzorem:

$$d(P, k) = \frac{|Ax_0 + By_0 + C|}{\sqrt{A^2 + B^2}}$$